

अजेय

जरी अंधाराने विळखा घातलाय मला
गडद जसा दोन ध्रुवांमध्ये गर्भ पृथ्वीचा
ज्याने मला अपराजित अंतरात्मा दिला
ऋणी आहे मी त्या दयाळू परमात्म्याचा

नियतीच्या निष्ठूर सापळ्यात अडकून
मी कचरलो वा आक्रोश नाही केला
दुर्दैवाचे घाव सतत घेतले, ते झेलून
रक्ताळलो तरी माथा नाही झुकला

अश्रूंच्या या खडतर दुनियेपल्याड
यातनामय नरकाची सावली हीन
पण आजवर कष्ट सोसताना अपार
मी निर्भय उभा होतो आणि राहीन

ना मुक्तीच्या आव्हानाची पर्वा करत मी
नाही क्षिती - ललाटीस असले भोग जरी
माझ्या प्राक्ताचा मीच आहे स्वामी
माझ्या अंतरात्म्याचा मीच अधिकारी !

“Invictus” by William Ernest Henley
Translated by Abhay B. Joshi and Milind A. Toro